

поразява. Стрѣла ще ва устрѣли, зер, аз за вас съм мѣсила пита и некла прасе: ама аз на ли съм скрила ключът до прагът под камък! Циганкитѣ като чули печено прасе и топла пита, щрѣкнали им ушитѣ. Повървели из пѣтѣт малко и като се загулила бабата, тѣ се върнали та отиват у дома ѝ, намѣрват ключът, отварят, задягват прасето и — питата и бърже да бѣгами. Умницата баба не намѣрила дѣда, върнала се у тѣх си и що да види, нѣма ни прасето, ни питата; циганкитѣ им видѣли работата, отмѣкнали ги. ¹⁾ Ами сега що да стори? убива я дѣдо, като си дойде! Подпрѣтѣва се тогаз изново, мѣсила друга пита; имали едно кученце, Бѣлко го викали, зема та закала кученцето и го опича; тамам го опекала и дѣдо си идва. Сложила му да яде, а тя тогаз да се случи да я заболят зъби, за това зела хурката и сѣднала в' кѣтѣт да преде. Дѣдо поял — поял, огмогнал едно кокалче и кѣц — кѣц, Бѣлко, мамял кученцето да му даде кокалче. А бабата като предала в' кѣтѣт, не можала да се стѣрни и да си мѣлчи, ами са обаждала излечка: „Бѣлка ядеш, бѣлка мамин.“ Дѣдо я чува като си бѣбряла, а ма не доразбираял и запитал: какво токо си брѣтвиш ти там? Нищо, нищо, отвърнала бабата, баж си за бѣлхитѣ.

Бял мъж, чер лъж.

Бял като кюмюрджи-я.

Бял като циганин.

Бял като на тенджера дѣното.

Бял бивол да ми харижиш, пак ти черна не ставам.

Бел снег църно сено не гледа. Соф.

Бяла була, бял Башако, срала Була, ял Башако. — Гатанка употрѣбавана и като поговорка. За несвѣсно и несвезно говоренѣ.

Бяла була в' празна нула.

Бяла брада, желти (желти, жѣлти, жѣолти) лайна, — Каз-

---

¹⁾ Отмѣквам, гласът на п. Мѣкна, примѣквам, отмичам, примичамъ.